

Num 2

Noveme de 2008

Papagaï

Catarina e eth liròt bohat

Es audèths migradors

Docinon

EN SOMARI

Cobèrta

Blandine
Debriffe

p. 3 Docinon

Pierre Ramine / Josefa Ramine

Sophie Verhille

p. 11 Coloratge

p. 12 Bricolatge

Aude Menut

Sandrine Frigout

p. 14 Joan eth hadet

Gwenole Le Dors

p. 16 Es audèths
migradors

Tephida Hay

p. 20 Catarina e eth
liròt bohat

Blandine Debriffe

p. 19 Jòc

Gaëtan Ballot

Laure Gomez

p. 30 Mesclanza
Eth magazin de joguets

Es aventures de Pelut

Christophe Babonneau

Papagai

publicacion de la
SCOP VISTEDIT

Tel. : 05 59 81 02 59
Fax : 05 59 77 97 43

B.p. 50486

1, rue de Sätno
64238 LESCAR INDUSPAL
CEDEX
vistedit@wanadoo.fr

Sarl Scop au capital de 16 649 €
Sièti sociau : Lescar — 64230

n° CPPAP : 0612 K 81999
imprimaria :
BELEM
64 ST JAMMES

Cap redactor :

David Grosclaude

Conselhers lingüistics :

Sèrgi Carles

Gilabèrt Nariòo

Maquetatge :

Angelina Beauvir

Compaginacion :

Brigitte Bouncer

Directora de la

publicacion :

Brigitte Bouncer

Docinon

Que demorèrem un moment damb es amics en aquera piscina que viraue. Que i auie era tovalhòla auriòla, eth pantalon, e quauques pèces de ròba mès. Es auti que semblauen acostumadi ara lauadora. Jo non ne èra e auí pòur, sustot quan comencèc a virar de prèssa. Sòrt que s'arturèc.

Era mamà de Titon a daurit era pòrta
dera lauadora e que m'a agarrat pera
pauta fà trèir-me'n.

Que m'a penjat en esteneder damb
dues esplingues que me peishigauen
es aurelhes e qu'è entenut a Titon
que cridaue :

« Docinon ! Docinon ! ».

Titon que m'a volut tirar pera pauta
mès es esplingues qu'èren mès fòrtes
e que sò demorat atau, ath solei, ua
bon moment.

De quan en quan Titon viege a paupar
era pauta e me hège gatalheues.

Qu'ère estranh pr'amor que dus o tres còps me balhèc un aute nòm.

Que me cridèc « Totchop » !

Auia pòur que s'auesse desbrembat eth mèn nòm o que me prenesse per un aute.

Qu'èra trist e qu'èra a punt de plorar pr'amor que Titon me venguec a hèr quauques gatalheues mès dident-me encara « Totchop ». Quin nòm !

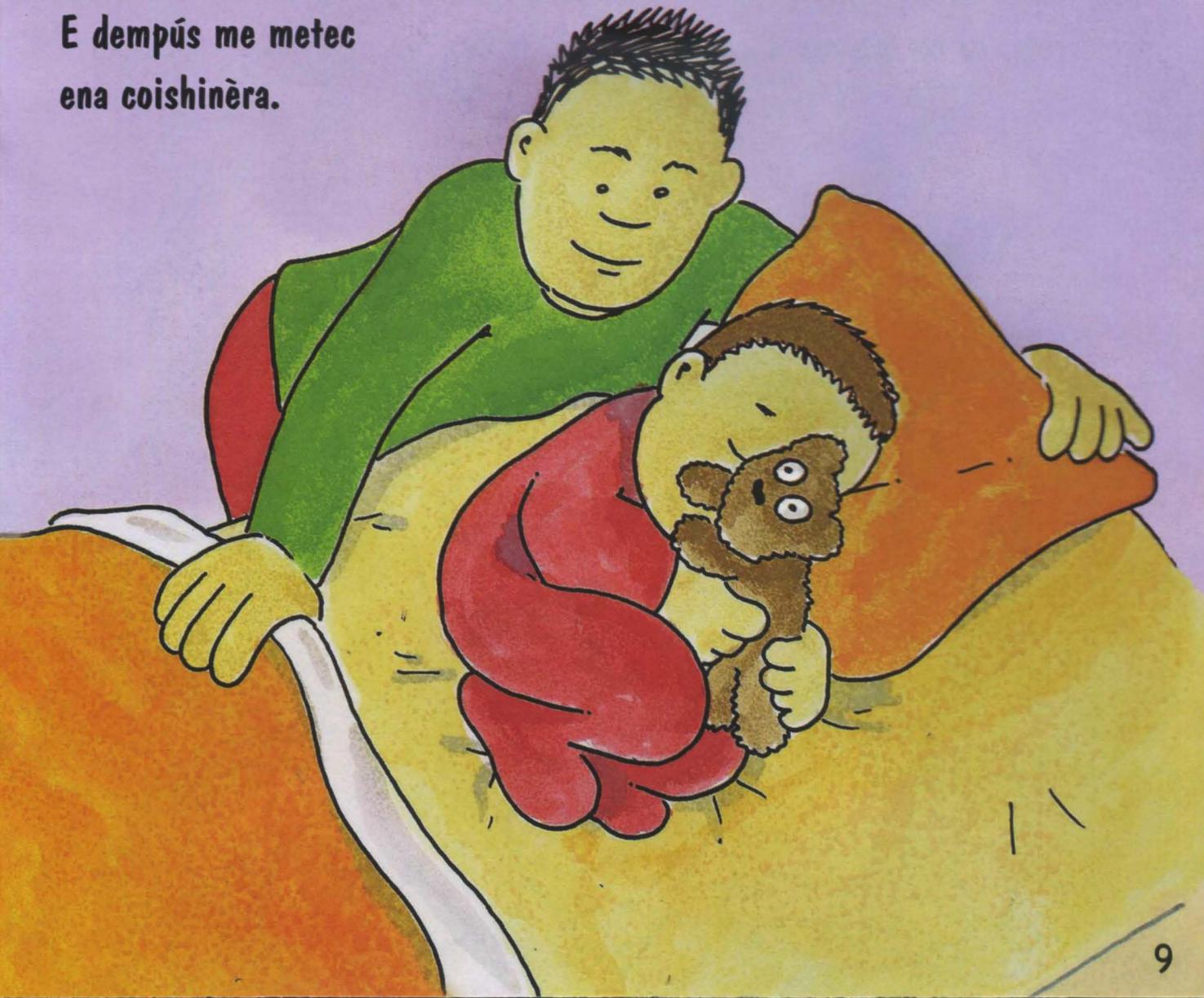
Ath ser siguec sa mair que me treiguec der esteneder.
Me portèc tath lheth de Titon. Eth, qu'auie degut plorar.
Auie es uelhs plorosi.

Que m'agarrèc e me sarrèc fòrt shebitejant-me ena aurelha :

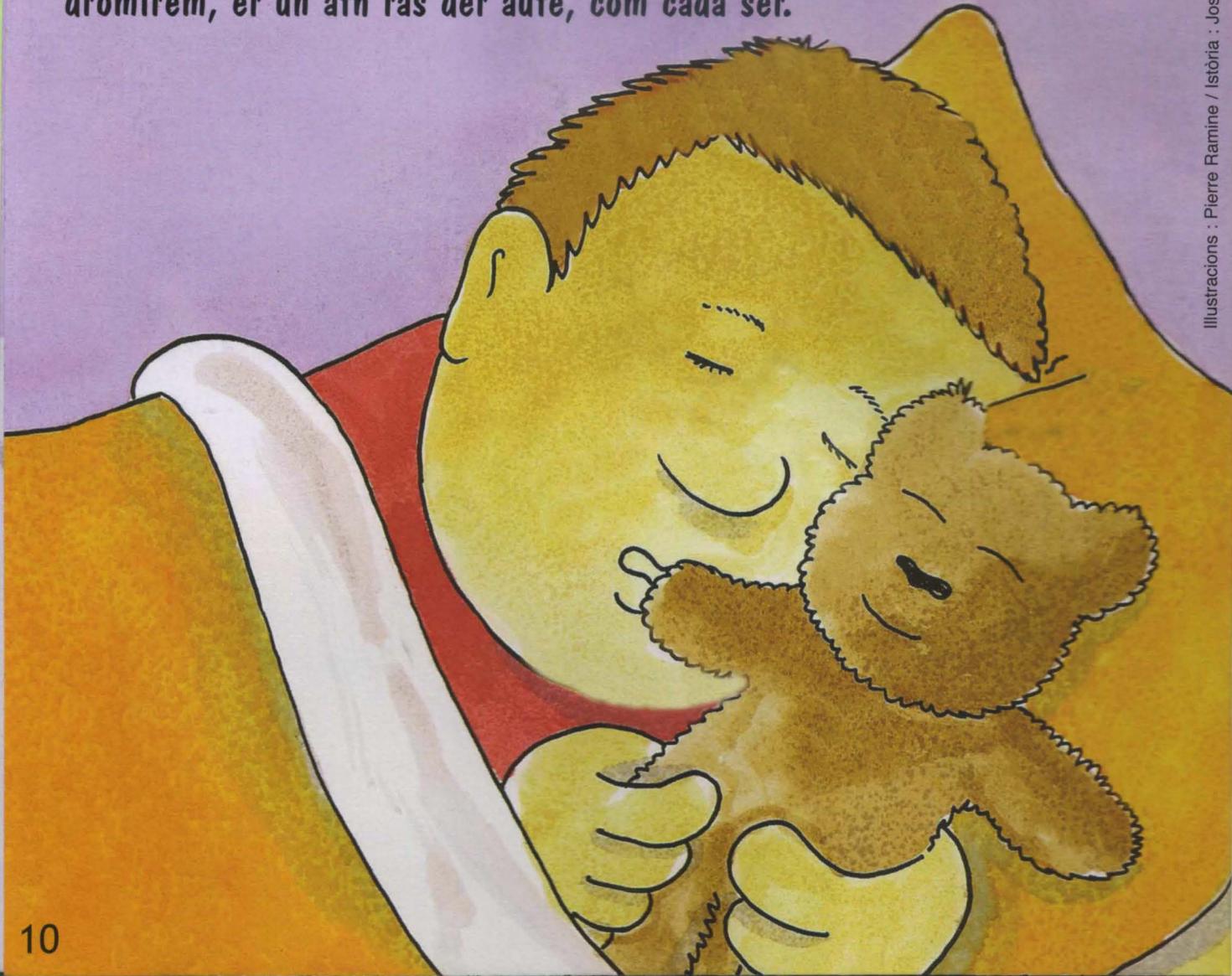
« Docinon, Docinon mèn ! »

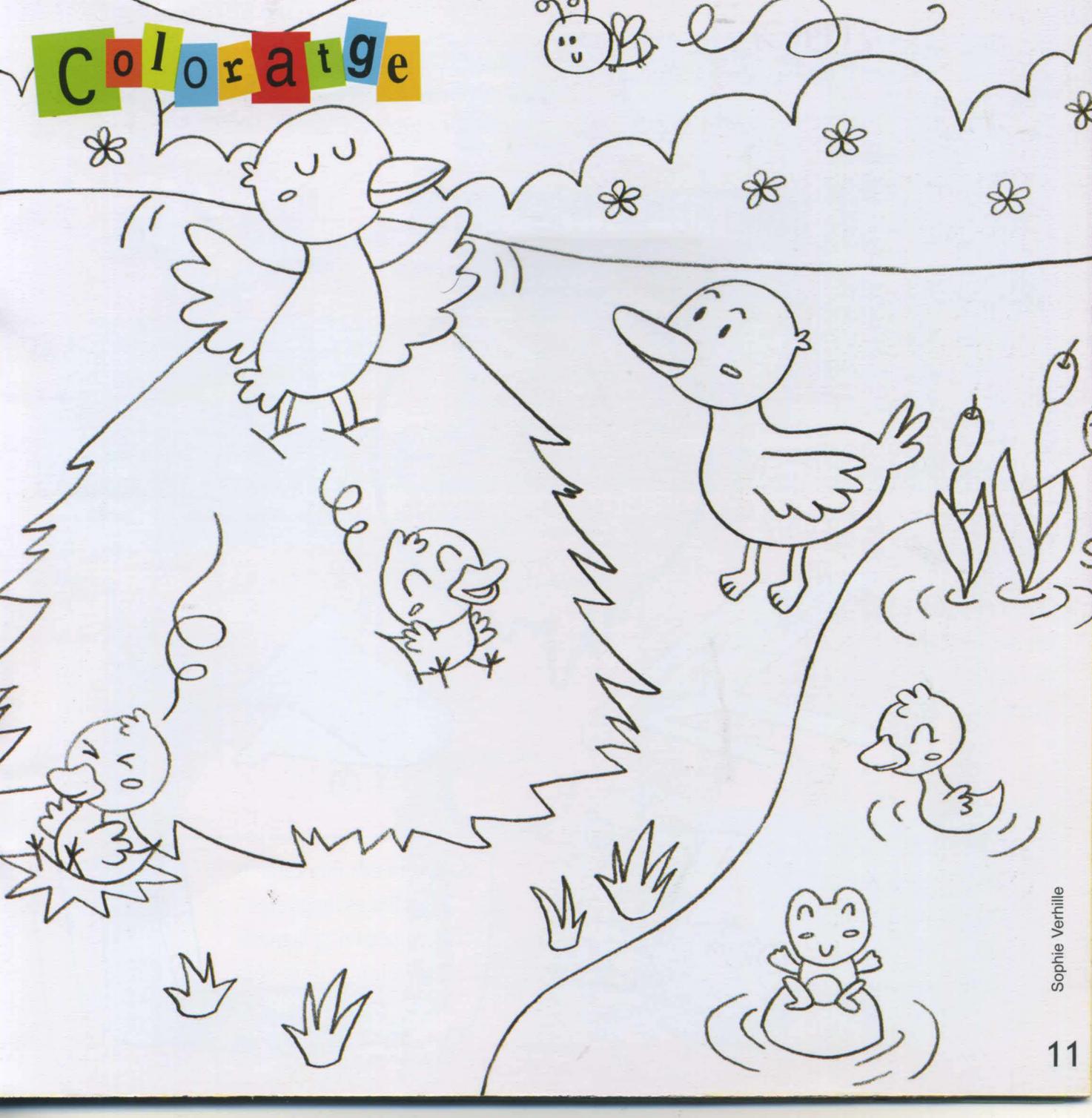
Titon me guardaue pertot e sustot que m'auloraue, me shomaue.
Que hèja bona flira, èra tot net ; e dus còps de mès que diguec :
« Docinon ! Docinon mèn ! » Que m'auie coneishut ara segur !
E dempús me metec
ena coishinèra.

Ath cap d'un moment, dempús d'un darrèr punet, mentre me viege era sòn, me semblèc que Titon me parlaue de ruscada, de lauadora e de secar ath solei. Titon e jo renduts qu'èrem per tantes aventures que dromírem, er un ath ras der aute, com cada ser.

Coloratge

ETH HANTAUME MISTERIÓS

En tirar era correja, eth hantaume qu'apareish ! Qu'ei magia !

Que te cau :

- papèr de traç
- papèr cartonat

- un parelh

d'estalhants

- un gredon gris

- pega

1. Calca es pèces n° 1 e n° 3 dera plana ací contra sus papèr cartonat.
Còpia era pèça n° 2 sus papèr de calc.

COM AC CAU HÈR ENTÀ CALCAR?

- Pren ua huelha de papèr de calc e met-la sus eth model ací contra.
- Còpia eth model damb eth gredon.
- Vira era huelha de papèr de calc e met-la sus eth papèr cartonat.
- Torna a passar es très sarrant fòrt damb eth gredon.
- eth dessenh apareish sus eth papèr cartonat.

3. Plega era pèça n° 1 en dus seguint es puntillats.
Horada es henudes.

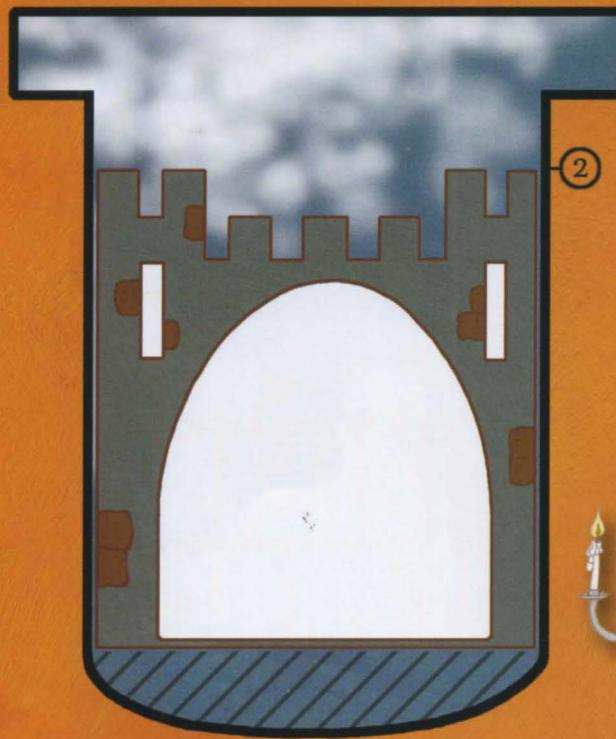
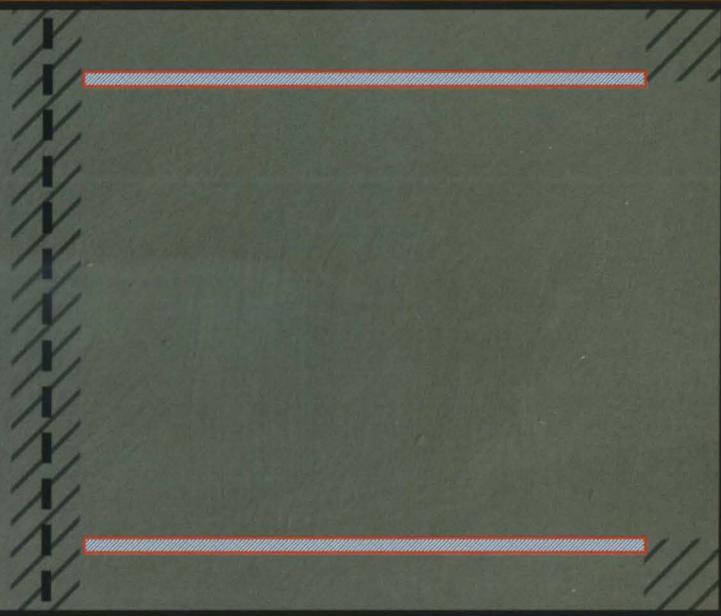

5. Hica era pèça n° 2 laguens dera pèça n° 1. Pega es parts raiades dera pèça n° 1 es ues damb es autes.

6. Revira eth montatge e engulha es lengüetes dera pèça n° 3 laguens des henudes dera pèça n° 1.

Eth hadet

Ajuda ! Socorretz-mos !
Qu'ei era tempèsta e
Lòla qu'a volat e non
pas sonque era !

Guaire pèces de ròba
se n'a emportat ?

- 1
- 3
- 4

Ajuda a Lòla
a baishar
acabant era
còrda.

Endónvia qui s'a
amagat e tròba-lo.

Tròba aguest tròç
deth dessenh.

Es audèths migradors

Que i a audèths que son grani viatjadors. Son es audèths qu'en diden migradors.

Quan s'acabe er estiu e quan s'apropè er iuèrn que se'n van a cercar un país a on trobaràn mès minjar e mès calor tanben.

Que tornaràn tath nòste país quan sigue era primauera e i vieràn a hèr es petits.

Abans de partir que mingén fòrça entà hèr pro grèish que les darà energia tad aqueth long viatge.

Toti non prenen pas eth madeish camin.

N'i a que passaràn es montanhes, d'auti travessaràn era mar ! I a audèths que pòden hèr milers de quilomètres entà anar enquia Africa.

Entre es audèths migradors que i a es arongles, es grives, es cigonhes, es auques, es lits e fòrça rapaces.

Jòcs

Aquera cigonha que vò anar a passar er iuèrn
en Africa. Ensenha-li eth camin.

E ten compde damb es params !

Tròba es sèt diferéncies enter es dus dessenhs.

Catarina e eth li ròt bohat

A Catarina non li agraduen pas es tronades, sustot quan non i ère Mamà entà tranquil·lizar-la.

Aquera net era tempèsta qu'ère fòrta. Un bategat d'aigua com jamès non auie vist.

De tant que ploiguie non se vedie arren mès. E que i auie es trons, e es lampits tanben que semblauen escopits pes bromasses. Que tronaue e que lampejaue, que hège pòur !

Damb es relampits ombres estranhes que se passejauen pera cramba.

Era petita Catarina non sabie pas se calie auer es uelhs dubèrts o se les calie clucar. Com l'espantauen aqueres ombres !

Eth tron que retronic en tet de casa. Catarina tremolèc. Aurien dit que i auie gent dessús deth tet que pataquejauen.

Tot d'un còp un gran « PLAC » que s'entenec ; mès fòrt qu'es bohades des ventades. Catarina que guardèc e vedec un liròt màg pegat ena hièstra.

E maugrat era pòur se lheuèc e dauric. Alavetz eth liròt que queiguec en tèrra damb un son de mocador chop ! « ploch ! ».

— Misèria, quin temps ! Non ei pas hèt tà deishar un can dehòra !

Eth liròt qu'auie parlat !

— Ditz-me mainada, ce ditz eth drap chop, auries
quauque abric o quauque anorak ?

Catarina non auie pas mès pòur. Que responc :

— Dèisha-me hèr que te vau a escórrer charmant liròt !

— Liròt jo ! E sabes qui sò ? E sabes que parles a
Pelhandràs eth hantaume des montanhes.

Que se me n'a emportat er airegàs deth temporau !

Non ei pas era pena de trufar-se'n !

Catarina non se podec retier er arrir

— Non sabia pas qu'es hantaumes èren atau de divertits.

Que m'as ensenhat que non calie pas auer pòur as hantaumes.

Tè ! Aquerò tà tu Pelhandràs !

E Catarina que li balhèc er anorak.

Tot estonat per çò qu'auie entenut, Pelhandràs que l'ac prenguec
e que s'escapèc pera net eslambrequejanta !

Illustracions : Blandine Debriffe / Istòria : Tepthida Hay

mesClanha

